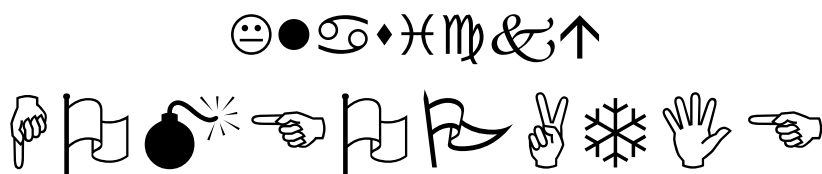

alternativa
alternativa
alternativa
alternativa

číslo 22, ročník 1999

- C. B. Knerr: *Homeopatická kuriozita*, str. 3
C. Hering: *Arnica montana – dokončení*, str. 5
J. Shah: *Nejvnitřnější pocit*, str. 8
L. Ničková: *Rozhovor s Wolfgangem Springerem*, str. 21
P. Pudil: *Léčba malých dětí*, str. 23
Okénko klasiků: *C. Hering; Erastus E. Case*, str. 27
K. Veselá: *Případ Natrum Muriaticum*, str. 30
P. Mojžíš: *Případ Helleborus*, str. 33

Oznámení

Škola klasické homeopatie, podzim 1999

Program:

Vždy 9.00 - 17.00

11.-12. 9. Homolka. Holandský renomovaný homeopat Dr. Tinus Smits, autor do češtiny přeložené materie mediky, přednáší zejména materii mediku, případy a svou specialitu – rozpoznání a léčbu poškození způsobených očkováním.

1. ročník: V září též zahájení nového 1. ročníku. Videozáznamy vyšetření a kontrol, léky, metoda, přednášejí naši zkušení homeopaté. Přesné datum a místo budou oznámeny posluchačům včas individuálním dopisem.

20.-21.11. Homolka. Dr. J. P. Jansen. Mezinárodně známý holandský homeopat a bývalý šéfredaktor Homeopathic Links. Přednášky budou zaměřeny zejména na metodu v teorii a praxi.

Všechny přednášky jsou otevřeny i pro ty, kteří nejsou pravidelnými studenty Školy klasické homeopatie.

KLASICKÁ HOMEOPATIE č. 22. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 1999.

Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová., MUDr. Josef Kreml, Ing. Petr Mojžíš, MUDr. Hana Pokorná, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, MUDr. Jaroslav Rychlovský. Šéfredaktor Mgr. Jiří Čehovský, odpovědná redaktorka Mgr. Lenka Ničková .

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: (02) 579 223 02 l. 205, tel./fax: (02) 579 223 31

e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovného je 40 Kč. Objednávku časopisu uskutečnite zasláním ceny čtyř čísel, t.j. Kč 160, složenkou typu C na adresu nakladatelství.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29.9.1993
Copyright © Alternativa, 1999

Homeopatická kuriozita

Calvin B. Knerr

V životopise Constatina Heringa od Calvina B. Knerra, který u Heringa studoval a praktikoval koncem minulého století (Hering zemřel v roce 1880), se nachází kuriózní zmínka o pražském homeopatu Hofrathovi. Zde je úryvek deníkového záznamu Dr. Knerra (jinak autora známého repertoria).

Přeložila Mgr. Lenka Ničková

8. července, 1869

Dnes ráno přišel výtisk Allgemeine Homoeopatische Zeitung, což je hlavní německý homeopatický časopis. Byl v něm článek od Hofratha z Prahy, který nesl název “Znovu vysoké potence”.

Prý Hofrath, snad do redakce časopisu, dostal dopis od Lippeho, ve kterém Lippe obvinil Heringa, že se spíkl s Jenichenem, aby zatajili svou metodu potence. Dopis prý je obvinil z pokoutního čachrování (Geheimnisskraemerei). Lippe dopisem psaným o půlnoci popírá, že by se snažil ublížit Heringovi tím, že svaluje vinu na něj, a nazývá to “Scheuslichkeiten in die Schuhe schieben” (strkáním odporných věcí lidem do bot). Vyslovil politování nad tím, že homeopaté v Německu opomíjejí práci, která byla vykonána zde, hlavně že nikdo nepřeložil jeho článek v Hahnemannian Monthly, ve kterém kárá Finkeho, jehož volá před tribunál za to, že drží svou metodu potence pod pečeti tajemství – zase Gelseimnisskraemerei.

Hofrath dále tvrdí, že vždycky považoval Heringa za čestného muže, který by se nikdy nespřáhl se spiklenci, a doufá, že tato skvrna na pověsti homeopatie bude brzy odstraněna. Závěrem dodává, že doufá, že Dr. Hering se k tomu vyjádří!

Hering přečetl hanebný článek docela klidně a zasmál se. Já byl bez sebe zuřivostí – na Lippeho, na Hofratha, na jejich nespravedlivá obvinění. Myslím, že tehdy jsem poprvé od svého pobytu na farmě zaklel. Řekl jsem, že Lippe by měl být zastřelen! Dr. Hering se stále smál. Pak přišel náš Lion, Raue, který se rozčilil a řekl: “Dr. Hering musí okamžitě odpovědět!” Hering řekl: “Ne! Už jsem porušil jedno své pravidlo, totiž že nikdy nebudu číst žádný útok proti sobě.”

U oběda Dr. Hering vyprávěl toto: “Jenichen měl v úmyslu zanechat mi své bohatství, abych mohl postavit nemocnici, ve které se budou používat pouze jeho potence. Učinil tento odkaz prostřednictvím presidenta Spojených států.”

ných států, myslím, že to byl Fillmore, aby se uskutečnil v případě mé smrti. V té době jsem vedl s Jenichenem dlouhou korespondenci. Ve svých dopisech mi odhalil metodu, kterou používal k výrobě svých léků. Zde je: nejprve rozetře byliny, přidá alkohol, pak vše dobře protřepe a pak nechá alkohol vyprchat, než pokračuje v procesu dynamizace.

Kopie dopisů, které vyrobila moje sekretářka, jsem poslal svému švagrovi Harlaubovi do Německa. Na poslední chvíli Jenichen změnil svou poslední vůli a odkázal své peníze libovolnému německému lékaři, žijícímu na malém městě, který by souhlasil, že bude jeho léky používat k léčbě chudých.

Jeho nabídku přijal Rentsch, ale ten začal Jenichenovy homeopatika prodávat, a dokonce mi napsal a požádal mě, abych je distribuoval v Americe, což jsem odmítl. Celé tajemství spočívá v tom, že Jenichen nechával své léky odpařit, než k nim přidal alkohol a ručně je protřepával, tak jak je obvyklé.

Jenichen byl dobře stavěný člověk, se silnými pažemi (jak je vidět z jeho portrétu). Jednou na ulici zadržel splašené spřežení i s kočárem, ve kterém seděli hrabě s hraběnkou. Za tuto službu byl povýšen do rytířského stavu a dostal titul Pán koní.

Mohutné třesení, jehož byly jeho mocné paže schopny, otřásaly celým domem, v jehož druhém patře pracoval. Neustálá práce paží jako by odčerpávala vitalitu z ostatních částí jeho těla. Začal otékat, byl melancholický, částečně v důsledku úmrtí dívky, kterou si měl brát, na spálu, a skončil život vlastní rukou.

Mám v úmyslu pokusit se odhalit tajemství Finckeho metody pomocí experimentů. Strašně ho to rozzlobí, ale nemohu si pomoci.”

Co se týkalo hanebného článku, inspirovaného Lippem a otištěného v Allgemeine Homoeopathische Zeitung pod Hofrathovým jménem, Hering se nejprve rozhodl jej ignorovat a pak jej zesměšnit. K tomuto názoru došel jednoho dne, když se vrátil z návštěv. Dokončil svůj příspěvek na setkání Amerického institutu, který se měl konat v Bostonu, v němž udělal pár humorných poznámek na účet onoho nactiutrhačného článku. “Strkat o pŕl-noci cosi odporného někomu do bot” se v Heringově domácnosti stalo okřídleným rčením a součástí Heringovy sbírky pošetilých výroků. Podle jeho názoru zesměšnit něco znamenalo téměř to zabít. Nesmějeme se nahlas a okamžitě, ale začneme uchechtnutím, situovaným pod bránicí, a postupně jej necháme sílit až do huronského vybafnutí.

Tímto moudrým způsobem odpovídal svým nactiutrhačům. Neměl trpělivost mlátit prázdnou slámu jako někteří jeho odpůrci v Německu.

Arnica montana

C. Hering

Ukázka převzata z rozsáhlé materie mediky Guiding symptoms. Tato ukázka dokládá, jak podrobně Hering léky pojednával. Přeložila Mgr. Lenka Ničková. Dokončení.

MOČOVÉ ORGÁNY

- ◆ Ischuria s dyzenterii.
- ◆ Spasmodická ischurie s horkými kopyty, výkaly v malých kuličkách (koně).
- ◆ Bezděčné močení v noci během spánku. Apoplexie. Tyfus atd.
- ◆ Bezděčné močení při běhu.
- ◆ Bezděčné močení v noci s rudým sedimentem. Paralyza.
- ◆ Zvýšený obsah vodnatých součástí moče.
- ◆ Časté močení bledé moče.
- ◆ Extenzivní diuréza. Meningitida.
- ◆ Malé množství moče, barví plenu žlutohnědě. Cholera infantum.
- ◆ Moč velmi temně hnědá.
- ◆ Moč hnědá s lateritovým sedimentem.
- ◆ Hnědá čirá moč, která ihned zbledá a zakalí se.
- ◆ Moč tmavě hnědá, nehojná, sediment jako cihlový prach.
- ◆ Moč rudá. Jaterní obtíže.
- ◆ Sediment jako cihlový prach v moči. Prolapsus uteri.
- ◆ Nehojná rudá moč, velmi páchnoucí.
- ◆ Moč nehojná, nepravidelná. Občas časté nucení.
- ◆ Močení obtížné, nehojné, tmavé, s hustým hnědým sedimentem. Nefritida.
- ◆ Krvavá moč.
- ◆ Hematurie z mechanických příčin.
- ◆ Moč hustá, s hojností hnisu a několika krvavými globulemi, ale žádné nitky. Nefritida.
- ◆ Moč velmi leptavá, se zvýšenou specifickou váhou.
- ◆ Před močením nesnesitelné bolesti v zádech a bocích, tlak v měchýři.

- ◆ Během močení: pálivá bolest podél perinea a výtok hnisu z uretry. Po pádu na perineum.
- ◆ Na konci močení: řezání v ústí uretry.
- ◆ Po močení: píchání.

MUŽSKÉ POHLAVNÍ ORGÁNY

- ◆ Prudká pohlavní touha, dlouhodobá erekce (slabí starci).
- ◆ Prudká dlouhotrvající erekce ho často budí ze spánku.
- ◆ Pocit slabosti, uvolněná varlata, jako po emisi, záhy na lůžku.
- ◆ Emise semene (v noci či ve dne) při laskání.
- ◆ Varlata oteklá, indurovaná a citlivá.
- ◆ Nadvarlata bolestivě oteklá, píchání v břiše.
- ◆ Hydrokela, způsobená modřinou.
- ◆ Penis a varlata doruda oteklé, po zranění.
- ◆ Erysipel skrota, šířící se ke konečníku.
- ◆ Fimoza, způsobená třením. Pohlaví zhmožděné a velmi oteklé.

ŽENSKÉ POHLAVNÍ ORGÁNY

- ◆ Bolesti jako po zhmoždění v oblasti vaječnicků (podbřišku), musí chodit ohnutá. Onemocnění vaječnicků.
- ◆ Metrorhagie po koitu. Prolapsus uteri.
- ◆ Zhmožděný, bolestivý pocit zůstává po zranění břicha, nemůže chodit vzpřímená. Prolapsus uteri.
- ◆ Prolapsus uteri, způsobený otřesem, po němž zůstává bolestivý, zhmožděný pocit v oblasti dělohy, nemůže chodit zpříma.
- ◆ Vředy dělohy se sklonem krvácet.
- ◆ Menstruace všeobecně spíš příliš časná, nauzea v epigastriu.
- ◆ Menstruace příliš častá a profúzní. Prolapsus uteri.
- ◆ Krvavý výtok mezi menstruacemi. Prolapsus uteri.
- ◆ Krev jasně rudá se sraženinami. Prolapsus uteri.
- ◆ Děložní krvácení.
- ◆ Labia bolestivě oteklá.

TĚHOTENSTVÍ, POROD, LAKTACE

- ◆ Bolest mezi hřebenem pravého ilia a křížem během těhotenství.
- ◆ Pocit, jako by plod ležel napříč.
- ◆ Hrozící potrat, způsobený pádem, šokem atd., nervozita, rozrušení, pocit zhmoždění.
- ◆ Porodní bolesti: prudké, ale málo účinné, slabé nebo ustávající, často chce měnit polohu. Pocit zhmoždění.
- ◆ Metrorrhagie po koitu. Během těhotenství.
- ◆ Neustálé ukapávání moči po porodu.
- ◆ Bolestivost genitálu po porodu, zabraňuje krvácení.
- ◆ Krvácení jasně rudé, nebo se sraženinami, hlava horká, tělo chladné.
- ◆ Prudké poporodní bolesti, vracejí se při kojení.
- ◆ Roztržené perineum (aplikujte zevně).
- ◆ Profylaxe proti pyemii při horečce omladnic.
- ◆ Otoky mamm, způsobené kontuzí.
- ◆ Mastitida z modřin, erysipelatózní zánět.
- ◆ Po abscesu v levé mammě pravá ztvrdla a byla citlivá, neboť levá byla otevřena, místo aby byla léčena vnitřně. Pravá otekla a zrudla, po tlaku zůstávaly ve tkáni jamky, zející rána po noži nepřinesla žádný výtok. Po třech dnech byla rána znovu drénována, vytekla krev a hnis, ale neodtékala volně. K večeru prs začal bolet, v noci nesmírně otekl. Nakonec se rána zavřela, ale okolní pokožka zůstala ostře rudá, měnící se v hrozivě fialovou, žena začala být velmi vyčerpaná a začala se třást. Roztok Arniky jí okamžitě ulevil a brzy z abscesu začal zdravě odtékat hnis.
- ◆ Bolavé bradavky.
- ◆ Dítě je bez dechu, zhmožděné, nebo matka prodělala dlouhý a bolestivý porod. Asfyxia neonatorum.
- ◆ Bradavky dítěte oteklé a citlivé – Chamomilla. Po štípnutí zdravotní sestrou – Arnica

HLAS A HRTAN

- ◆ Průdušnice a průdušky. Hlas slabý, tichý, mumlavý.
- ◆ Chrapot z přílišného používání hlasu, také brzy ráno.
- ◆ Pocit živého masa, odření, podél průdušnice a v průduškách.
- ◆ Lechtání v průdušnici.

- ◆ Při ulehnutí praskavý pocit v průduškách, večer.
 - ◆ Ochrapťelost učitelů a důstojníků armády, z dlouhého přednášení či vydávání rozkazů, také u železničářů z vyvolávání názvů stanic.
 - ◆ V hrdle zvuky tichého hvízdání.
 - ◆ Kašel je obtížný, většinou vleže. Apoplexie.
 - ◆ Dýchání. Dech páchnoucí, dýchání krátké, lapavé.
 - ◆ Horší při nádechu, > výdechem.
 - ◆ Nádech rychlý, výdech pomalý.
 - ◆ Rychlé nádechy a výdechy.
 - ◆ Krátké, lapavé dýchání. Angina pectoris.
 - ◆ Oprese hrudníku, s úzkostí a horkostí v hlavě.
 - ◆ Úzkost a dyspnea, při probouzení.
 - ◆ Dyspnea, hlava horká, obličej rudý, tělo chladné.
 - ◆ Dyspnea z úderu na epigastrium.
 - ◆ Astma, se sklonem se pohybovat. Nespavost, před půlnocí. Vypadá, jako by umíral.
 - ◆ Astma z tukové degenerace srdce.
 - ◆ Dusivá oprese hrudníku.
 - ◆ Děti, když ze vzteku ztrácejí dech.
-

Nejvnitřnější pocit

Jayesh Shah

Prevzato z amerického časopisu Simillimum.

Přeložila Mgr. Lenka Ničková

Toto je výběr z materiálů poprvé publikovaných dr. Jayeshem Shahem v roce 1994 na semináři v Maui. Dr. Shah se s posluchači podělil o několik úžasných případů a přinesl nové znalosti a větší porozumění mnoha důležitým lékům. Dal k dispozici množství svých postřehů a nabídl přesné postupy při odebírání případu, abychom lépe porozuměli pacientovu stavu. Následující článek obsahuje některé jeho poznámky (v závorkách). Článek je přepisem mých poznámek ze semináře. Rád bych poděkoval dr. Shahovi za povolení publikovat tento materiál v Simillimu.

DURR ELMORE, REDAKTOR

Část první: Odebrání případu

Případ: Dvojčata, bratři, 14 let.

Matka mi přivedla svého čtrnáctiletého syna, abych mu vyléčil bílé skvrny na pokožce (onemocnění se jmenuje leucodrema či vitiligo). Skvrny byly rozsáhlé: kolem očí, na horních končetinách a na obou kolenou. Jeho postoj k tomuto stavu byl zvláštní – vůbec ho nezajímal a o léčbu neměl zájem. Jeho poznámky k matce během vyšetření byly cynické a lhostejné. (Ponechte pacientovi čas na to, aby zareagoval.) Říkal: “Dřív mi to vadilo, ale teď už necítím nic. Jestli je to přirozený jev, nechte to být. Když to nepřejde, co s tím?” (Jak se případ rozvíjí, snažte se pozorovat dítě, ale nemyslet na lék. Pozorujte, co se s tímto dítětem děje.)

Chlapec byl naprosto nezodpovědný a neměl chuť se léčit. Řekli bychom, že je to dětinské chování. Říkal: “Nic nefungovalo. Tak jsem už nechtěl chodit na léčení. Nutili mě, ale léčba nikdy nezabrala. Říkali mi, abych užíval tablety, opaloval se, ale nikdy to nepomohlo. Tak jsem léčbu opustil. Zapomeňte na to. Teď už mě dva roky všichni přijímají i s těmi skvrnami. Přátelé můj vzhled nekritizují.”

Tón jeho hlasu odrážel nepřátelskou neochotu spolupracovat. Na konzultaci ho přivedli proti jeho vůli. Nějak se mi podařilo přimět ho, aby mluvil o sobě. Popsal se jako velmi zlostného člověka, který nesnese vtip. “Nemám rád, když se mi někdo posmívá.” Měl určité obavy před zkouškami, které se zdály vztahovat k pocitům úspěchu a neúspěchu. Původně jsem si myslel, že se bál ponížení, když byl tázán na vysvědčení.

Říkal tvrdá slova: “Nebudu poslouchat ty sáhodlouhé litanie těchhle lidí (rodiče).” V tuto chvíli jsem pochopil, že toto dítě je velmi složitá osobnost, a byl jsem zvědav na jeho vnitřní stav. Vyjadřoval silné podráždění nad přílišnou péčí rodičů. Nesnášel, když ho matka žádala, aby přišel včas na večeři, aby byl doma v určitou hodinu, nebo když se ho ptala, kam jde atd. Prohlašoval: “Umím se o sebe postarat, nesnáším, když mi někdo říká: udělej tohle, udělej tamhleto!” Zeptal jsem se ho, zda to je to, co ho nejvíc dráždí. Jeho matka se vmísila: “Nejen dráždí, ale rozzuřuje!” Pacient okamžitě matce zašeptal, aby mlčela, tichým, ale přísným hlasem. Bylo jasné, že to nechce slyšet. Během celého interview silně matku kritizoval nebo se k ní choval s pohrdáním a zlobou, když se snažila hovořit nebo odpovídat či něco poznamenat k tomu, co říkal. Když jsem se zeptal, kdo vyplňoval pacientův dotazník, velice ho to rozrušilo a vyčetl to matce. Pak se otočil ke mně a řekl: “Co oni o mě vědí? Povím vám o sobě sám!”

(To bylo zvláštní chování, když vezmeme v úvahu matčino postavení a povahu. Mlčel jsem a pozoroval drama mezi matkou a dítětem. Je to tak zvaná “dobrá rodina”. Matka tiše sedí. Neodvažuje se pronést ani slovo. Oba chlapci se takto chovají od narození.)

Doma se zlobí, nadává, prudkou zlost si vylévá na druhých dětech. Zastaví druhým dětem film na videu a pustí místo něj svůj. Vztekle tříská dveřmi, zavírá se v pokoji, bez sebe zlostí. Trvá čtyři až pět hodin, než vychladne.

(Ptejte se tak, aby pacient víc mluvil, spíš než naváděcí otázky. Soustřeďte se na to, co pacient cítí, ne na to, co dělá nebo říká. V centru je to, co cítí. Chování a hovor je na periférii. Co přesně dítě cítí? I u měsíčního kojence musíte vědět, co cítí. Jděte k jádru věci.)

Vnitřní pocit jeho stavu se mi objasnil, když vyprávěl následující příhody:

První příhoda se vztahovala k poznámce v žákovské knížce. Musel ji nechat dát podepsat rodičům. Řekl: “Dal jsem jim žákovskou a oni mi vynadali. Strašně jsem se rozvzteklil. Není to moje vina, že jsem dostal poznámku. Dva kluci vyrušovali a celá třída dostala poznámku. Nemluvili jsme, a přece jsme ji dostali. Ráno mi vynadali a já měl vztek celý den. Ve škole jsem ani nehrál fotbal, odmítl jsem mluvit s kamarády. Seděl jsem sám a celý den jsem nebyl k ničemu.”

Ve skutečnosti jsou on a jeho bratři ve škole dobře známé firmy. (Proč má takové pocity? V jakém je stavu? Čím trpí? Proč trpí? Co je hlavním jádrem jeho onemocnění? Jak přesně vypadá ten pocit? Je to křivda, například? Sbírejte svá pozorování a pak se dívejte, jak dospějeme k nádhernému a jasnému pochopení pacienta.)

Tady je příklad:

Chlapec mluvil o nepřátelství mezi jeho partou a jinou skupinou. “Dva kluci se prali a my se do toho zamíchali. Dostal jsem ránu do obličeje a hrozně jsem se naštvál. Ten den jsem nemohl nic dělat. Nazítří jsem sehnal deset kamarádů z Chira Bazaar (chlapci z ulice) a tomu klukovi jsme nařezali. Udeřil jsem ho a donutil ho se mi omluvit. Chtěl jsem se mu pomstít. Jak si může dovolit mě uhodit, když nejsem vinen! Chtěl jsem mu to oplatit. Když jsem hrozně naštvanej, nevím, co říkám, co dělám. Nevím ani, proč ho biju, ale nedokážu se ovládnout. Biju ho dál. Až později mi dojde, že jsem ho bil.” (Vidíte intenzitu jeho vzteku? Co se děje? Proč se to děje? Jaký je to přesně pocit? Pokud porozumíte pacientovi, zbytek práce je snadný. Kontroly vám zaberou pouhých 5 minut.)

“Jaký jsi měl pocit, když tě ten kluk uhodil?”

“Chtěl jsem se mu pomstít. Jak si dovoluje mě udeřit?” (Jeho vnitřní stav přitahuje tento problém. Váš stav přitahuje všechny situace, které se vám dějí. Mění se z čistě individuálního problému na skupinový.)

Dalším charakteristickým symptomem, který vyjádřil, je nutkavá touha po společnosti. (Musíme pochopit nejjemnější aspekty vnitřního pocitu. Abyste rozuměli dítěti, musíte chápat dynamiku toho, co se děje v rodině. Teď máme možnost tam nahlédnout.)

Zlobí se kvůli maličkostem. Je velmi tvrdohlavý. “Musím tam jít, když jsem si to naplánoval.” Celý den má naplánovaný. Vždy udělá vše, co si přeje. Je velmi silný. Je to vůdce, hodně křičí. “Nejdřív důvěřuju. Když mě zradí, jsou u mně navždycky na černé listině.”

Pokračuje: “Nemůžu zůstat sám v pokoji. Musím poslouchat rádio nebo kazetu. Nemám rád, když je kolem mě pusto a prázdno. O samotě v pokoji se cítím, jako bych se dusil, sám mezi čtyřmi zdmi, zvlášť když kolem nejsou žádné zvuky, když je velmi ticho.” (Jaký pocit předchází onen pocit dušení? Zkuste se dostat k tomu pocitu spíš než poznávat situaci nebo co se děje. Zeptejte se třeba: “Čím to je, že máš pocit, že se dusíš?”

“Čím to je, že máš pocit, že se dusíš?”

“Když kolem nejsou zvuky, není to normální. V domě je vždycky hluk a to se mi líbí. Nedokážu být sám nebo zticha.”

“Bojíš se být sám?”

“Ne, nebojím se ničeho.”

Miluje velmi hlasitou hudbu, má ji puštěnou v pokoji, i když se učí. Nedokázal jsem z něj dostat přesný důvod, proč nemá rád samotou nebo proč se cítí ohrožený, když je sám.

Je velmi podrážděný kvůli maličkostem a často se hádá s bratranci, zvlášť kvůli videu a televizi. Je velmi tvrdohlavý a odmítá se vzdát toho, pro co se rozhodl. Když si bratranci chtějí hrát jednu hru a on se rozhodne pro druhou, sebere jim ji a trvá na té své. Obvykle si naplánuje celý den a trvá na svém rozhodnutí. Pro jeho matku bylo velmi složité přesvědčit ho, aby změnil plány a přišel na homeopatické vyšetření. Pokud se rozhodne, že si něco koupí, musí to mít. Rozhodne-li se jít do restaurace, musí jít. Tvrdohlavě a rigidně trvá na svých rozhodnutích. Lépe jsem pochopil jeho stav, když jsem promluvil s jeho matkou a jeho bratrem-dvojčetem. Jeho bratr byl ve stejném stavu, jen jakoby v mnohem vyšší potenci! Neměl žádné fyzické obtíže, ale o to byl jeho duševní stav intenzivnější. Zlobil se kvůli maličkostem, hrozil, že použije svůj nůž Rambo, užíval hrubá slova a nadával. Jeho choroba zasahuje do všeho, co se v domě děje. V žádné situaci tento pocit není možno ignorovat.

Je posedlý sbíráním nožů Rambo. Má dvacet nožů, dva z nich měří přes pětáctýřicet centimetrů. Vždycky při sobě nosí nůž. To popisuje jeho vnitřní realitu. Je posedlý noži, kupuje si nůž každý měsíc. Jsou to ilegální zbraně. Vnitřní pocit je strach. Po léku se všech svých nožů zbavil. Obsese, které máme, se vztahují k našemu stavu jako celku.

(Když jsem se ho ptal, měl-li někdy chuť nůž použít v okamžiku, kdy měl zlost, odpověděl sebevědomě: “Moje ruce stačí, nepotřebuji nůž!”)

Je hádavý a vzrušivý. Jednou mu učitelka domlouvala, aby se uklidnil, a citovala příklad z vlastního života. Pokoušela se mu vysvětlit, jak se ovládá a je klidná, i když má v rodině tolik trápení. Na to chlapec prudce zareagoval a řekl: “Kdo vás trápí? Vezmu svůj nůž Rambo a dojdou si za ním!” Když ho jeho bratr varoval, že se ptám příliš mnoho otázek o duševním stavu, začal křičet: “Dřív než se mně doktor udělá blázna, udělám blázna já z něj!”

Matka zoufale plakala, když mi popisovala vulgární způsob, jakým chlapci mluví, se sexuálními podtóny a gesty. Nosí domů erotické filmy a vyhodí ostatní členy rodiny z pokoje, aby se na ně mohli dívat. Jsou to násilníci, stále se na někoho vytahují nebo nějaké dítě dráždí. Oba bratři se hádají s matkou a obviňují ji, že nadřžuje druhému. Lžou. Často chodí za školu. Jsou velmi aktivní a neklidní.

Zajímalo mě, jak se chlapci do tohoto stavu dostali. Otec a dědeček se často hádají kvůli maličkostem. “Otec se na dědečka často zlobí. Otec nese, když si z něho někdo dělá legraci.” Pochopil jsem, že otec je v podobném, i když mírnějším stavu a dědeček měl zajímavý životní příběh. Přišel do Bombaje ze své rodné vesnice, sám a bez haléře. Zapletl se do podnikání s hazardem a nakonec se stal v této ilegální činnosti úspěšným a známým. Během té doby si nadělal hodně nepřátel. Byla to situace války gangů. Jeho rivalové mu často hrozili smrtí. Jediný způsob, jak přežít, byl vytvořit si vlastní gang, aby ho chránil.

Dítě a jeho rodina nejsou v současnosti v takové situaci, ale ve škole se dítě v podobné situaci ocitá. Když je napaden, sežene kamarády a odpůrce zbijí. Tady vidíte, jak dítě, otec a dědeček jsou ve stejném stavu. (Dědečkův stav však není tak intenzívní, protože onu situaci prožil ve skutečném životě.)

Je-li stav velmi silný, může být napaden kdykoliv, když je sám nebo v cizím městě. Intenzita stavu může vytvořit vrstvu či obraz léku – možná dědeček v tomto stavu byl už dřív, to nevíme.

Bylo úžasné pozorovat, jak jsou si oba chlapci s dědečkem podobní. Byli ve stavu, kdy se chovali, jako by byli pronásledováni a obklopeni nepřáteli – stav, v němž dědeček skutečně léta byl, dávno předtím, než se oba chlapci narodili.

Jejich pocit, že jsou pronásledováni, ležel pod nutkáním sbírat nože. Chlapci také vytvořili situaci a žili ve stavu skupinového nepřátelství. Když se snažíme pochopit jejich životní situaci, získáme velice silný dojem perzekuce. Pociť, že z něj doktor udělá "blázna", identifikace s učitelkou, kterou druzí obtěžují, pocit, že je v rodině nespravedlivě kárájí, rozrušení nad poznámkou, kterou dostali bez zavinění, zbití spolužákem atd. – toto jsou u obou chlapců různé způsoby vyjádření pocitu pronásledování.

Lék

Pozorování každého homeopata se liší – protože pro každého může být okamžik vzhledu jiný. Já jsem na lék přišel, když chlapec řekl: "Šel jsem s partou a tomu klukovi jsme natloukli." A pak hned v příští chvíli mi matka povídá: "Potřebuje společnost." Ještě nikdy jsem neviděl pacienta, který by tento lék potřeboval, a tak jsem jeho stav zkoumal a našel podobnou historii u dědečka.

Strach a úzkost o samotě byly dalšími charakteristickými indikacemi, kvůli kterým jsem pomyslel na lék *Drosera rotundifolia*. Je to masožravá rostlina, živící se hmyzem. Zde jsou charakteristické symptomy a rubriky:

- Blud, pronásledování
- Tvrdohlavost ve svých plánech
- Vytrvalost, plány, uskutečnění, trvá na
- Úzkost, sám, když je
- Společnost, touha po, samota zhorš.
- Neklid, nedokáže se soustředit na jediný předmět delší dobu
- Odvaha na jedné a zbabělost na druhé straně (*Drosera* se vyskytuje v obou rubrikách)
- Mimo sebe
- Podlý

Přesný pocit pronásledování u *Drosera* pochopíme, když si přečteme Hahnemanovu *Materii Medicu Puru*:

- Velmi podrážděný, maličkosti ho velice rozruší. Vysoce rozčilený i šetrnou kritikou.
- Tvrdohlavě trvá na provedení svých plánů, které dlouho promýšlel, i proti odporu. Extrémní neklid. Otravuje ho číst knihy, nevydrží se dlouho soustředit na jeden předmět, stále musí měnit četbu či zaměstnání.

- Plný velké úzkosti a nedůvěry, myslí, že je obklopen pouze falešnými lidmi. Nejistý, smutná povaha.
- Plný představ, že ho zrazují zlomyslní a závistiví lidé. Úzkost, jako by ho jeho nepřátelé nenechali na pokoji, záviděli mu a pronásledovali ho.
- Tichý a rezervovaný, s velkou úzkostí. Bojí se, že každou chvíli dostane špatnou zprávu.
- Úzkost a strachy, obzvlášť kolem 19. a 20. hod., jako by byl nucen skočit do vody a utopit se, žádný jiný způsob smrti se mu nelíbí.
- Velká úzkost, když je o samotě. Stále si přeje mít někoho kolem sebe, je klidnější, když může s někým mluvit, nemůže spát z velké úzkosti.
- Velmi mrzutý, maličkosti ho rozčilují. Nicotné, nedůležité situace ho vyvádějí z míry tak, že je bez sebe vzteky. Tupý, neumí pracovat rukama ani hlavou.

Na těchto případech jsem pochopil onu přímočarou a zvýšenou sexualitu léku. Tento případ také vysvětluje myšlenku stavů, které v rodinách existují. Později, když jsem přemýšlel nad stavem obou bratranců, které jsem také léčil a kteří dostali Hyoscyamus (na pocity křivdy) a Lyssinum (na pocity týrání), obecný pocit pronásledování se projevil velmi zřetelně. Měl jsem chuť kápnout do vodní nádrže té rodiny kapku Droseru!

Pocit pronásledování u Droseru je velmi pěkně popsán Dorothy Shepherdovou v *Kouzle minimální dávky*. Porovnávala stav Drosera s Hitlerem.

Sledoval jsem tyto případy více než rok. Během té doby to bylo s oběma chlapci hodně těžké. Odmítali chodit na konzultace a nespolupracovali při léčbě. Chlapec s vitiligem okamžitě zabral na dávku Droseru. Všechna bílá místa se během tří měsíců zmenšila o polovinu. Téměř okamžitě nastal proces repigmentace a už v prvním týdnu byla na pokožce znát pozitivní změna. Po třech měsících o sobě řekl, že je mnohem tolerantnější a klidnější než před léčbou. Prvních pět měsíců jsem opakoval Droseru 1M každý měsíc. Po každé dávce se pokrok a míra zlepšení zvětšovala, bílé skvrny se zmenšovaly. Po páté dávce bylo zlepšení mnohem pomalejší. Tehdy jsem mu předepsal Droseru 1M denně po dobu jednoho měsíce, pak nastalo další zlepšení. Po této době chlapci chodili na kontrolu velmi nepravidelně. Později jsem podal jednu dávku Droseru 10M, ale další zlepšení už se nekonalo. Mám pocit, že Drosera 200C by byla fungovala lépe. Když jsem ho viděl naposled, 8. září 1993, bílé skvrny byly o 60 procent lepší. Během té

doby se žádné další skvrny neobjevily a chlapec se choval mnohem objektivněji a tolerantněji. Nicméně stále ještě se nacházel ve stavu Drosera.

Kontrola u jeho bratra proběhla podobně. Za měsíc po léku bylo jeho nutkání sbírat nože velice zlepšené. Když jsem ho viděl naposled, jeho obsese byla docela pryč a chlapec začal více fyzicky stonat, obzvlášť na opakující se kašle a respirační infekty. Dostal jednu dávku Drosera 1M, opakovanou jednou po třech měsících.

Když se začnou fyzické symptomy zlepšovat, očekáváte, že se symptomy myslílepší nebo zhorší? Jak se chlapcova pokožka zlepšovala, začala se horšit jeho podrážděnost, pocity pronásledování a zloba. V takovém případě můžete být zmateni a myslet si, že postupujete špatným směrem.

Od první kontroly tam byly fluktuace, ale při každé návštěvě byly symptomy o něco lepší než poprvé. Někdy máme sklon nechápat, co se děje, ale když nějakou dobu počkáme, vše se postupně upraví. Symptomy myslí u těchto dvou bratrů jsou chronické, vytrvalé a budou mizet postupně.

Během 15 měsíců se vitiligo prvního bratra zlepšilo o 60 procent. Byl i mnohem klidnější. Všechny symptomy byly stále přítomny, ale méně intenzivní. Oba měli stále strach z pronásledování. Co se týče ostatních členů rodiny, jednomu dítěti jsem dal Hyoscyamus a druhému Lyssinum. Později budou potřebovat Droseru.

Když vyléčíte jeden případ Drosera, je pravděpodobné, že ostatní Drosery se také začnou cítit lépe. To se může stát v rodině, ale i mimo rodinu. Celý problém Drosera se vynoří na povrch. Podobně je to i u epidemií, když v určitou chvíli podáte správný lék, můžete pomoci i lidem, kteří lék nedostali. To se vztahuje k vnímání: ať je problém kdekoliv, vynoří se na povrch.

Paragraf 84 Organonu nabízí jasná vodítka k odeírání případu. Nechejte pacienta, ať vám vypráví svůj příběh. Nechejte příbuzné, ať vám řeknou, co vědí o pacientovi. Doktor vidí, slyší, pozoruje, zaznamenává. Doktor by měl mlčet, kdykoliv je to možné, nechat pacienta dokončit, co říká, bez přerušování. Tiše nechat pacienta, aby dokončil svůj příběh, aniž by ho přerušil. Když skončí, homeopatovo pozorování pacienta musí být hotovo.

Část druhá: Nejvnitřnější pocit

Odeírání případu může pacientovi umožnit procítnout jeho stav. Jeho stav poznáte jen tehdy, když jej pacient pocítí. Když se vám během interview podaří kontaktovat pacienta s jeho stavem, můžete ten stav pozorovat.

V začátcích své praxe jsem měl sklon dívat se jen na vnější vrstvu symptomů. Často však se ten pocit, který skutečně dokonale popisoval pacienta, nijak nevztahoval k příběhu, který pacient vyprávěl. Onen pocit nijak nesouvisí, je však tou nejvlastnější pacientovou podstatou. Homeopat musí být schopen jej vypořádat a pak onen pocit zařadit k léku. Jeden homeopat tomu může říkat esence, druhý blud. Paragraf 153 hovoří o čemsi “podivném, zvláštním”. To je nejdůležitější aspekt případu. Je to pro tento pocit, že jsme znehybněni. Nedo- voluje nám být “v situaci”. Znemožňuje nám reagovat na situaci tak, jak situace vyžaduje. Tento pocit je nemoc, stav, nejvnitřnější jádro.

Když homeopat hledá tento pocit, může teoretizovat a říkat mu třeba “ti- chý žal”, “žárliivost” atd., a pak podle těchto báječných teorií předepsat, to se hodně stávalo před rokem 1989. Ale zatímco na povrchu může být úz- kost, neúspěch v práci, anticipační úzkost, zklamání láska, ten vnitřní pocit může být, a často také je, docela jiný. V jednom případě jde o nedostatek sebevědomí u zkoušek, zatímco tím pravým pocitem je vyvržení ze společ- nosti, pocit, že se na něj všichni dívají svrchu. Další příběh může být o opuštění, zklamání v lásce, ale když ho lépe pochopíte, zjistíte, že jde o pocit “nejsem dost dobrá, proto mě opustil”. Obvykle se pocit k příběhu nevztahuje, ale když jej vyslechneme, bereme jako hotovou věc, že jej známe. To mi připomíná jednu anekdotu. Jakýsi chlapík jede autobusem. Má jen jeden sandál. Přijde k němu policista, usedne vedle něj a povídá: “Zdá se, že jste ztratil sandál.” Muž odpoví: “Ne, našel jsem ho.”

Případ: padesátiletý muž s těžkou chronickou depresí.

Je na antidepresivech. Extrémní úzkost a neklid, horší v noci. Noci jsou pří- šerné. Tok myšlenek, úzkost v noci. Zhoršen v domě. Jakousi úlevu nachází v procházce venku. Aktivita myslí s nespavostí. Úzkost, jakmile ulehne. Sebe- vražedné myšlenky. Pláč. Jak to začalo? Je to muslim, z velké rodiny. V 18 le- tech se zamiloval, rodina nechtěla, aby si svou dívku vzal. Vášnivě ji miloval. Jeho rodina je ortodoxní indická muslimská rodina. Všichni se sešli a řekli mu: “Nesmíš si ji vzít.” Byl pevný a řekl: “Vezmu si ji.” Rodina usoudila, že chlá- pec je nemocný, když je nechce poslechnout, a tak zavolali kněze (mullaha). Když se chlapec dozvěděl, že byl povolán kněz, velmi ho to rozrušilo. Pomyslel si: “Teď ten kněz přijde a něco se mnou udělá a já budu muset opustit svou ro- dinu.” To bylo tu noc, kdy začala jeho deprese. “Musel jsem vstát a jít ven. Jakmile jsem se vrátil do domu, začala úzkost.”

Co je to? Zklamání v lásce? Ne. Co začalo jako milostné zklamání vyús- tilo ve strach a pověřivost. Muž řekl, že cítil veliký strach, že ho začarují a změní. Každý z jeho symptomů je pokryt Rhus. tox. Úzkost v domě. Úz-

kost, zlepšena procházkou venku. Strach, že bude otráven. Tok myšlenek, aktivita myslí, v noci. Pocit osamocení, zavržení. Vycházka venku zlepšuje. Úzkost v domě. Strach z lidí. Měl pocit, že všechny symptomy jsou intenzivní. Strach při usínání.

Rhus tox. mu velice pomohl. Původně byl plný zoufalství. Vypadal velice deprimovaný. To ustoupilo. Neměl žádné fyzické symptomy nebo generalie Rhus. tox. Pověřivá hrůza byla základním aspektem jeho stavu.

Případ: muž, 20 let.

Dvacetiletý muž, Ind, odešel studovat do Anglie. Pocházel z vyšší střední vrstvy, byl to plachý, stydlivý, svědomitý chlapec. Jel do Anglie, pilně studoval a v prvním ročníku získal dobré známky. Ve druhém ročníku se spřátelil s pár lidmi, hodně hrál kriket a moc nestudoval. Měl spoustu přátel a zamiloval se. Po osmi měsících jeho otec dostal v Bombaji gangrénu. Mladý muž strávil v Bombaji tři měsíce a vrátil se na zkoušky. Byl nervózní, měl obavy, že neuspěje. Když se vrátil do Anglie, zjistil, že jeho dívka chodí s jeho nejlepším přítelem. Zlomilo ho to a onemocněl chorobou střev, Crohnovou chorobou. Profúzně krvácel z rekta.

Co to může být za lék? Colocynthis? Ignatia? Aurum? Staphysagria? Natrum muriaticum? Veratrum album?

Zlost, rozladění, zklamání v lásce – co je to? Zeptal jsem se ho, co cítil. “Velmi mě rozrušilo, že můj nejlepší přítel chodí s mojí dívkou a nic mi neřekl.” Konfrontoval je a zeptal se, proč mu nic neřekli. Báli se, že bude raněn, že to neunese. Když tohle uslyšel, zhroutil se a onemocněl kolitidou. “Cítil jsem se tak strašně. Jak si mohou myslet, že to neunesu?” Rozrušilo ho, že si mysleli, že to nezvládne. To ho strašně rozčílilo. Lék, který ho vyléčil, byla Silicea, protože jeho hlavním pocitem je jistý druh egoismu – záleží mu na tom, co si

o něm myslí ostatní. Vzhled, to, jak vypadá, je pro Siliceu velmi důležitý. Dobře oblečená, velmi úpravná, pečlivá, dobře vychovaná atd. Měl sny o tom, že honí psi a vlci (Silicea). Po jediné dávce se mu dařilo velmi dobře.

Nikdy nezanedbejte ten pocit. Základní pocit je obvykle velmi zvláštní, něco, co byste nečekali.

Část třetí: Umění pozorovat

Případ: chlapeček, tři měsíce

Tříměsíční chlapeček vypouštěl stolici, kdykoliv mu odcházely plyny. Normální stolici. Jinak bylo možno zjistit pouze dva až tři další symptomy.

Všechna indická miminka jsou masírována: jemu se to nelíbilo. Dítě se dívalo doprava. Zvedl jsem je, vyhodil do vzduchu, nevadilo mu to. Opřel jsem dítě o stěnu a ono se stále dívalo doprava. Pediatr řekl, že je všechno normální. Já viděl, že dítě není v pořádku. Obvykle masíruji miminkům hlavičku, abych s nimi navázal kontakt a viděl, jak reagují. Když jsem to dělal nějakou dobu, začal plakat. Třel jsem mu ruce a nohy. Zavřel oči – nebylo mu to příjemné. Když jsem třel silněji, rozplakal se. Pak se všechny symptomy toho dítěte v mé mysli složily a já viděl, co se stalo.

První rubrika byla “Mysl, odpovědi, dlouho přemýšlí”. Trvalo dlouho, než zareagoval na můj dotek. První dotek nevyvolal žádnou reakci, ale za čas zareagoval. Vzpomínám si, jak jsem pracoval v nemocnici a viděl pacienta v bezvědomí. To dítě reagovalo stejně. Bylo bez reakce – musíte hodně přitlačit, aby zareagovalo.

Další věc byla stolice. Napadlo mě, že ať se děje, co chce, musí dítě vyvinout hodně velké úsilí, aby zapojilo vůli. Jeho vůle se zdála být paralyzována. “Mysl, vůle, svaly odmítají poslouchat vůli, když je pozornost odvrácena jinam”. To byl jeho fyzický symptom – bezděčná stolice při vypouštění flatu.

Lék: Helleborus 200C

Další den bylo úžasné dívat se na tu změnu. Chlapeček začal hýbat hlavou. Věřím tomu, že hlavička byla poraněna při porodu. Matka měla otupělý výraz s padajícími víčky.

Pokud vypátráte alespoň jeden příznak, který neladí, můžete se učit.

Případ: Kdykoliv jsme udělali nějaký zvuk nebo zahvzdali, jedno dítě se zasmálo a pak se dalo do velkého pláče. Pokaždé se po smíchu rozplakalo. Co se tomuto dítěti děje? Co je v nepořádku? Doma se to děje také: chlapec je spokojený a pak začne plakat. Po chvíli mě to napadlo jako blesk z čistého nebe. Ten smích ho musí bolet! Je to “smích zhoršuje”, ne “smích se střídá s pláčem”. My všichni hodně používáme Phatakovo repertorium. Nevěděl jsem, kde to bolí. Když najdeme velmi zvláštní symptom, který chceme generalizovat, použijeme Phataka. “Smích zhoršuje”: jeden lék tu na sebe upozorňuje – Borax.

Případ: Další chlapeček zoufale plakal před usnutím. Byl velký problém toto dítě uspat. Jakmile chlapeček začínal upadat do spánku, stával se podrážděným a neklidným. Jakmile konečně usnul, vše bylo v pořádku, a než ho začali ukládat, bylo mu dobře. Bylo to velmi spokojené dítě. Ale uložit ho ke spaní mohlo trvat i dvě až tři hodiny. Celý jeho stav se zhoršoval kolem ukládání. Proč? Pozorování detailů případu vás navede na správnou

cestu. Toto dítě bylo zhoršeno stavem polospánku. Tehdy bylo zoufalé. Jeho tělo tento stav nemůže snést, ta situace jej zhoršuje. Rubrika je ve Phatakovi: “Polospánek zhoršuje”. Nitric acid. Několik dalších otázek lék potvrdilo. Páchnoucí moč, slinění, praskliny.

Přesné odpozorování jediného detailu může otevřít případ.

Případ: Dítě přišlo do ordinace a řeklo: “Doktore, já mám bonbón.” Udělalo to opakovaně. Začal jsem přemýšlet, co to znamená. Co obsahuje toto gesto? Jeden model chování má mnoho součástí.

- Škádlení.
- Odhaluje tajemství (holčička jej nechala v kapse).
- Nezbednost.
- Šprýmuje.
- Prát se, chce, nebo hádává (chce, abych řekl “Dej mi ho”, a pak řekne ne, ukáže sladkost kamarádovi a ten bude žárlit).
- Přitažlivost.
- Nahá, chce být (u dospělé pacientky to vypadá tak, že nosí velké výstřihy, které odhalují její postavu, abyste byli přitahováni – jakmile to dáte najevo, začne zápas).
- Touha odhalovat.
- Touha schovávat.
- Klamání.

Jaký druh člověka toto dělá? Celým smyslem takového chování je vzbudit žárlivost. Kdo to chce dělat? Někdo, kdo sám žárlivost cítí, cítí, že nedostal to, co ostatní. Když mám sladkost, ujistím se, že ostatní žárlí a budou se chtít se mnou prát. Celá věc vyrůstá ze žárlivosti. Smyslem tohoto chování je vyvolat hádku. Matka dělá stejnou věc tím, že říká: “Doktore, když se uzdravím, pošlu vám čtyři další pacienty.” Obě, matka i dcera, dostaly Hyoscyamus a uzdravily se.

Pozorujte celé chování. Jaké jsou jeho součásti, jak se propojily, aby vyprodukovaly emoci. Funguje to nádherně. V knize Duch homeopatie je případ dívky s bolestmi hlavy. Bolesti začínají vždy po horečce a průjmu. Když se průjem a horečka zlepší, začne bolest hlavy. Matka byla primářka patologie v nemocnici. Při vyšetření vyšla najevo zajímavá věc: “Hlava mě bolí míň, když kreslím a maluji.” Dítě celé hodiny kreslilo a malovalo, protože jí to pomáhalo. Holčička malovala nádherné barevné gratulační pohlednice. Normálně je to aktivní dítě. Pletení nebo vyšívání nepomáhá. Ani čtení nebo psaní. Jedině malování.

Příští den mi přinesla 24 překrásných kartiček. Co se stalo? Co toto dítě dělá? Použil jsem metody rozdrobení modelu chování na jeho součásti, abych zjistil, o co tu jde.

- Dítě muselo mít nějakou činnost.
- Ruce musely být zaměstnány.
- Barvy pomáhaly.

Který lék je přitahován barvami, musí mít zaměstnané ruce a má neklid? Tarentula. Phatak říká, že Tarentula je nejdůležitější lék na nesouvisející bolesti. Člověk má průjem a dostane bolení hlavy. Synalgia: bolest ve vzdálené, nesouvisející části těla. Při průjmu ji rozbolí hlava – to je synalgia. Jedna dávka Tarentuly uklidnila bolesti hlavy za pouhou hodinu. Ty bolesti trvaly dva týdny, po léku se už nevrátily. Tarentula a Kali bromatum jsou dva hlavní léky na neklidné ruce.

Případ: V čekárně se najednou ozval velký hluk. Slyšel jsem svého sekretáře, který bere telefony, vybírá peníze atd., jak se s někým hádá. A on se nikdy nehádá. Hluk se zvětšoval. Šel jsem se podívat, co se děje. Pacient nechtěl čekat, chtěl mě vidět hned. Říkal: “Mám strašné bolesti hlavy.” Pak zaklonil hlavu a zůstal tak. Neřekl jsem ani slovo. Po čtyřech minutách řekl: “Jsem zruinován. Urážím klienty, když přijdou ke mně do kanceláře.” Čelo měl vertikálně zvrásněné.

Rubriky, které jsem vybral:

- Hlava, bolest, lepší zakloněním
- Čelo vrásčité
- Hlava, zaklonit ji, musí
- Nos, vrásčitý

Chamomilla. Bez sebe bolestí. Zeptal jsem se ho jen na jedinou otázku – co vám uleví? Pití kávy. Chamomilla má “Káva ulevuje”, také “Káva zhoršuje” a “Mysl, káva, citlivá na”.

Rozdrobte, rozkrájejte a analyzujte části chování. Zjistěte, o co jde. Homeopatie je tak mnohem zábavnější, než když jen dáváte jeden symptom ke druhému – což je přístup, při kterém vám obvykle vyjdou jen obecnější léky.

Když máte to správné pochopení, jedna či dvě rubriky vás přivedou ke správnému léku.

Jayesh Shah pracuje v Bombaji s Rajanem Sankaranem, Nanditou Shah a s kolegy. Učí v Indii, Evropě – a na Maui!

DR. MED. WOLFGANG SPRINGER

Natočila a přeložila Mgr. Lenka Ničková

Základní kádr zahraničních lektorů, které už tradičně vidáme na přednáškách na Homolce, se v minulém roce rozrostl o nevšední osobnost. Z Mnichova nás navštívil vynikající homeopat a lékař, zakladatel Mnichovského homeopatického centra, Dr. med. W. Springer. Zde je přepis našeho rozhovoru.

Dr. S.: Založil jsem v Mnichově homeopatické centrum, které má specialisty jako internistu, gynekologa, psychiatra, pediatra – dohromady je tam asi deset lékařů, kteří pracují homeopaticky a mají také dobrý základ v klasické medicíně.

Red.: Homeopatie se zrodila v Německu a já mám dojem, že ta tradice nikdy nebyla přerušena. Je to tak?

Dr. S.: V tom smyslu, jak chápeme homeopatii dnes, byla narušena mnohokrát. Nikdy však nebyla docela přerušena, s výjimkou možná let mezi koncem druhé světové války a začátkem let šedesátých, kdy se v Německu téměř nikdo homeopatii nevěnoval. To byla doba ranných úspěchů éry antibiotik a kortikoidů, všichni z nich byli nadšeni a netušili nic o jejich nevýhodách, které se projevíly později. V té době homeopatii pro Evropu zachránili švýcarští lékaři – byli to Pierre Schmidt, jeden s pozdních žáků J. T. Kenta a dr. Künstli, který byl původně rentgenologem a pak se stal velmi úspěšným, odvážným a zkušeným homeopatem. Byl to dr. Künstli, kdo přeložil Kentovo Repertorium z angličtiny do němčiny, byl považován za evropskou homeopatickou jedničku po dobu asi dvaceti let. Přivedl zpět do Evropy klasickou homeopatii, kterou dnes považujeme za tu pravou homeopatii. Měl mnoho následovníků, přednášel homeopatii asi dvacet let na univerzitě v Curychu. Byl to dobře známý a uznávaný homeopat a vždycky byl podle mého názoru pro svou práci ctěn. Jeho vliv je dodnes znát, jeho přínos k Repertoriu, co se týče chápání rubrik i některých speciálních míst v Repertoriu, je nesporný, je to jeho životní dílo.

Red.: Máte nějaké informace o tom, jestli byla homeopatická tradice přerušena ve východním Německu, které bylo nedávno přičleněno zpět k vám?

Dr. S.: Ta základní, samozřejmá a přirozená homeopatická tradice vznikla na východě, například v první dekádě tohoto století většina homeopatů praktikovala ve východním Německu. Tam byla homeopatie naprostou samozřejmostí. Lidé, kterým je dnes šedesát, sedmdesát, osmdesát let a kteří pocházejí z východního Německa, vám povědí, že v případě nemoci se rozumělo samo sebou, že se budou léčit homeopaticky, alopatická léčba tak

samozřejmě nebyla. Na východě Německa byla homeopatie normou ještě víc než na západě, třeba v případě onemocnění dětí.

Red.: Takže pro děti byla homeopatie léčbou první volby. Je to tak i nyní?

Dr. S.: Bylo to tak dejme tomu do třicátých let tohoto století a znovu se k ní vracíme asi od začátku osmdesátých let. Dnes poptávka po homeopatické léčbě dětí, akutní i chronické, neustále vzrůstá a je tak vysoká, že je těžké ji uspokojit vzhledem k počtu homeopatů v Německu. Máme jich asi tři a půl tisíce, což je málo.

Red.: Kolik procent obyvatelstva se tedy v Německu v současné době léčí homeopaticky?

Dr. S.: Na to vám nemohu odpovědět. Podle posledních průzkumů veřejného mínění asi osmdesát procent populace si v případě nemoci sami chtějí zvolit metodu, kterou budou léčení. Například chtějí sami volit mezi homeopatickou a alopatickou léčbou, takže to, že můžeme nabídnout různé terapie, je dnes velmi žádáno.

Red.: Je u vás nějaký konflikt nebo propast mezi lékaři a nelékaři homeopaty?

Dr. S.: To je dlouhá historie. V Německu homeopatie vznikla, je tu nejdelší homeopatická tradice z hlediska lékařů. U nás zákon opravňující laiky praktikovat léčbu pochází ze začátku minulého století. Byl poněkud upraven před druhou světovou válkou a nikdy nebyl změněn. Takže od té doby laičtí terapeuté různých směrů, nejen homeopaté, smějí léčit a jejich počet také vzrůstá. Mohou homeopatii i studovat, i když u nás jsou to spíše lékaři, kteří ji praktikují. Laičtí homeopaté udržují s lékaři kontakty hlavně proto, že s nimi mohou probírat složitější případy, ale mnozí moji kolegové úzce spolupracují s homeopaty nelékaři v neposlední řadě proto, že někteří z nich jsou mnohem lepší homeopaté než kolegové lékaři.

Red.: Vy jako lékař připouštíte, že je to možné?

Dr. S.: Nejen možné, je to prostě fakt.

Red.: Teď mi, prosím, povězte něco o sobě. Kdy jste se rozhodl, že být lékařem vám a vašim pacientům nestačí?

Dr. S.: Nejdřív jsem byl jenom zvědavý. Člověk přijde na univerzitu, a pokud pilně studuje a začne se trochu orientovat, všimne si, že pacienti, kteří přicházejí do přednášek, se každý rok vracejí a málokdy je jim lépe. Někdy je jim hůř, ale obecně vzato vidět na univerzitní klinice závažně chronicky nemocného pacienta, který by se uzdravil, není příliš častý případ. To byla jedna věc, které jsem si všiml, totiž že se vracejí. Po několika letech, když už jsem pracoval v nemocnici, jsem přišel na další věc, a to že když pro-

pustím pacienta, tak ten se vrací ke svému praktickému lékaři a pak ho léta neuvidím, pokud mi jej onen lékař nepošle zpět.

Takže se o osudu svého pacienta nemusím vůbec nic dozvědět. Na ARO nebo na jednotce intenzivní péče můžete mít vynikající výsledky, ale na normálním oddělení vám leží pacienti, kteří se nelepší. Řeknete si, nedalo by se s tím něco dělat? Tak si poslechnete přednášku o akupunktuře nebo o něčem jiném a hledáte dál, až přijдете na to pravé. No a když je člověk dostatečně vytrvalý a tvrdohlavý, překoná období neúspěchů a omylů a naučí se homeopatii používat, pak má najednou v ruce jednu z nejúžasnějších terapií na světě.

Red.: To byla nádherná slova na závěr našeho interview. Chtěl byste našim čtenářům něco vzkázat?

Dr. S.: Ano. Když už jste začali, nikdy to nevzdávejte. Je to složité, ale vy to dokážete. Homeopatie je spolehlivá univerzální věda a já přeju každému státu, aby měl v příštím tisíciletí dostatek homeopatů pro své potřeby.

Léčba malých dětí

MUDr. Petr Pudil, Praha

Léčba dospělých a léčba dětí by se neměla v zásadě nijak lišit. Váha symptomů by měla být stejná v každém věku. Má-li pacient průjem po mléce či zvrací-li při čištění zubů, nezáleží na jeho věku, symptom patří do určité rubriky, a tím to končí.

Rozdíl vidíme, snažíme-li se dopátrat nějaké zásadní pacientovy citlivosti, strachu, úzkosti. Víme např. že bývá vzteklý, není nám ale jasné proč. Dospělého pacienta se lze zeptat přímo (proč; jak se při tom cítí; proč je ta situace pro něj tak důležitá; atd.) a postupně docházíme k zásadní odpovědi. U dětí to nejde tak snadno. U kojenců a batolat často vidíme jen samotný symptom. Třeba vztek. Může se stát, že jeho vztek je nápadně spojen s nějakou situací, bude to třeba “když má odpovídat”, “nad chybami svými”, “při nepochopení” atp. Ale i toto pozorování nám musí naservírovat matka. A pokud bude matka vědět jen to, že dítě je “vzteklé”, nemáme možnost tuto rubriku dále specifikovat. Situace je obecně o to horší, oč je dítě mladší.

Když se narodí dítě s nějakou vážnou patologií, s nějakými nápadnými poruchami chování, je asi začátek jeho nemoci v těhotenství. Musíme zjistit, co matka zažila. Vycházíme z toho, že symptomy matky v těhotenství, zvláště když

jsou zcela odlišné od jejího předešlého života, kdy nebyla těhotná, jsou současně symptomy dítěte (může se to týkat i jídel; chutí a averzí). Pokud matka zažije nějaký stres či trauma, mohlo by jít o spouštěcí mechanismus (etiologii) nemoci dítěte. Viděl jsem zajímavou videokazuistiku, kdy matka měla těžké těhotenství, manžel na ni byl krutý, přicházel domů opilý, vyvracel dveře, bil ji, kopal ji do břicha. Narodil se chlapec, byl od porodu vzteklý, neztišitelný. Léčba dostal ve 4 letech, i v tomto věku na každého útočil a kousal. V této situaci nelze než analyzovat trauma matky: matku i dítě na životě ohrožoval člověk, který je měl chránit. Je to druhý stupeň Lac caninum, tedy Lyssinum, které již jen kouše. Po léku se chlapec zcela zklidnil.

Pokud souvislost mezi nemocí a situací v těhotenství nenajdeme, jsme zcela odkázáni na markantnost symptomů, na pozorovací schopnost matky a často si musíme sami různé projevy v chování dítěte nějak interpretovat. Dítěte se zeptat nemůžeme.

Uvedu v krátkosti kožní kazuistiku, kde se výsledek léčby dá objektivně dobře hodnotit. Chtěl bych ukázat jak nejistotu při hodnocení symptomů, tak určitou míru nutné interpretace.

1. Chlapec (GA), 11 měsíční. Míval časté kašle, řídké stolice. V ordinaci je usměvavý, komunikuje. Matka: Je hodný, čilý, někdy se vzteká, když odejdu z pokoje, budí se v noci, po půlnoci, chce pít, miluje mléko; asi se nebojí, mají doma psy a při styku s cizími lidmi je veselý, někdy mrzutý po spaní, někdy ne, někdy je agresivní, někdy ne, při jídle se nesoustředí na jídlo, ale hraje si s hračkami, při prořezávání zubů byl mrzutý. V současné době matce nejvíc vadí, že se v noci budí, chce pít, chce být u matky, chce hladit, pak teprve usne.

(Analýza je obtížná, tak jako u všech dětí tohoto věku, kde chybí nějaký klíčový symptom. Nevíme, zda se bojí tmy a samoty a zda je žíznivý.

V rubrice Neklid při jídle je Borax a Petroleum. Také lze uvažovat o Rhus tox [chce mléko, neklid po půlnoci, budí se, čilý, aktivní při jídle; v minulosti zde byl příznak kašel při koupání, teď tu již dlouho není].)

Vidíme komunikativní, otevřené, čilé, asi žíznivé dítě, podán Phosphor. Po léku se nic nedělo. Další vyšetření v roce a půl. Hrozně se bojí doktorů. Budí se dále, kolem druhé hodiny. Chce matku, chce pít a hladit. Je stále velmi živý, např. při jídle, nebo ho nelze ani obléci. Naštve se, když je na kočárku taška položena jinde než má být, když se něco rozbije, chce to v původním stavu, chce mít na kočárku svůj "pořádek", nechce tam věci, které tam nepatří. Jeho hlavní

onemocnění jsou nyní recidivující moluska na rukou, na nohou, opakovaně odstraňována exkochleací, kůže se pak dlouho a špatně hojí.

Analýza: Je neklidný obecně, třeba i při jídle, ale i v noci, zda je to strach nevíme, chce být u matky, chce kontakt, možná se bojí. Budí se těsně po půlnoci. Jeho kůže se špatně hojí. Podle chování v kočárku je asi puntičkář (Rubriky Náročný, Svědomitý v maličkostech, Pečlivost-opatrnost, Maličkostmi zabývá se, Odpočinek, nemůže odpočívat, dokud nejsou věci na svém místě). Podáno Arsenicum album, 200 X. Za dva dny po léku všechna moluska upadla, nehojící se rány po chirurgických zákrocích se zhojily. Nebudí se. Je bez obtíží.

2. Chlapec (BJ), 15měsíční. Ekzém na končetinách je suchý, hrubý, rudý, od půl roku, tehdy se ochladilo, v létě je zlepšen. Ve dne to nesvědí, v posteli ano, vlezte si k rodičům a škrábe se. Léčen kortikoidy a léčitelem.

Je zvědavý, naléhavý, vše ho zajímá. Zkusí, co chce, zákazy nerespektuje. Když něco chce, trvá na tom, jinak bouchá hlavou do země, chce se houpat na houpačce, přitáhne ji až k matce, matka musí vyhovět, jinak k tomu přinutí někoho jiného, babičku, matka ale musí být poblíž. Chce matku pro sebe, když si s někým povídá a nevěnuje se mu, tahá ji, nedá se odbýt. Neklidný, stále se hýbe v posteli, na klíně, na houpačce. Ačkoliv je pohyblivý, v ordinaci se stydí, hraje si, a jakmile se na něj podívám, schovává se. Stydlivý. Má strach z cizích lidí a náhlých zvuků.

Je snadno rozptýlen: když si má soustředěně hrát, musí být zcela omezen. Například v prostoru postýlky, nesmí být rozptylován, nesmí vidět na matku. Nesmí mít podněty.

Rád se prohlíží v zrcadle, dívá se, jak vypadá z hlediska svého oblečení. Je horkokrevný, odkopává se, i když má studené nohy.

Jí vše, nejradši sladké. Po mléku má průjmy. Po kyselých jídlech (mandarinky, mrkve, jablka) zhoršen ekzém.

Analýza: Na jedné straně je to šikovný, neklidný, prosazující se, zvědavý chlapec, na druhé je bázlivý a schovává se za matku. V Rubrice “soustředění obtížné” je mnoho léků. V podrubrice “Neklid u dětí” jsou dva: Baryta a Aethusa – ta má navíc silný vztah k mléku, i s průjmy (1). Další léky jsou Amonium carb., Carcinosin, Grafites, Lachesis, Phosphoricum acid, Zincum. V podrubrice “Neklid, je-li rušen” je Berberis a Mezereum. Mezereum se horší chladem, zlepšuje se na čerstvém vzduchu; náš pacient je zlepšen v létě, v teple – nálezy na kůži Mezerea a jeho svědění jsou dramatické, Mezereum má – tak jako chlapec – svědění v posteli. Můžeme použít rubriku “tluče hlavou proti zdi”. Při repertorizaci nás může napadnout Argentum nitricum [neklid; Generá-

lie, kyselým zhoršen; horkokrevný; horký a studené nohy; atd.] U chlapce ale necítíme stále přítomný imaginární strach, který trvale sedí v zátylku Argentum n., jež se potřebuje omezit a sevřít se, aby strach kontrolovalo, potřebuje taky třeba postýlku a její mantinely, aby si mohl v klidu hrát. Náš chlapec se ale asi nebojí a v postýlce je kvůli sníženému rozptýlení různými podněty.

U pacienta vidíme také řadu symptomů sulfurických (je horkokrevný; má průjem po mléce; odkopává se; dělá si, co chce).

Lze uvažovat o Calcarea sulphurica (CS). Ta má bázlivost na jednom pólu a na druhém je do všeho hrrr, chce točit světem, je sobec. Můžeme použít rubriku Žárliivost (na matku). U CS je žárliivost nejlépe vidět na vztahu k sourozencům, on je jedináček. Navíc všechny léky obsahující Sulphur mají silný vztah k tématu oblečení. Výhradou by mělo být, že CS miluje kyselé, nezralé ovoce.

Podána jedna dávka CS 30 X. Došlo ke zhoršení a pak zhojení kůže, mezitím měl průjmy, začaly mu růst zuby.

3. Tříměsíční chlapec (TA) z 1. těhotenství, již od porodu dermatitis obličej. Pak crusta lactea. Od 10. dne generalizace; celé tělo, hlava a končetiny jsou pokryté měnlivými typy zánětu, rudými, suchými ložisky, splývajícími drobnými puchýřky s řídkým sekretem, ragádami, krvácením. Extrémní svědění mu mění život v peklo. Koupáním se svědění zlepší – asi ochlazením, jakýmkoliv ochlazením se zlepší, počasím, svlečením.

Intenzivně léčen na kožních ambulancích, byl hospitalizován. V ordinaci je veselý, společenský, směje se; většinu času se ale soustředí na svědění, tře se o podložku, kroutí celým tělem, aby svědění odstranil, všude má rozškrábaná ložiska. Nemůže klidně pít, spí jen několik hodin denně.

(Když se narodil s tak velkým problémem, mohla by odpověď na etiologii onemocnění být v těhotenství. Matce v 15. týdnu gravidity na základě skríninogového vyšetření sdělili, že dítě by mohlo být mongoloidní, že by měla podstoupit další vyšetření. Ona s tím nesouhlasila, protože: "...bych si ho i jako downa nechala, dohodli jsme se tak s manželem... byl by to taky človíček, nemůže za to, jak vypadá". Na dítě se tedy oba těšili, ačkoliv tu něco závažného hrozilo. Tuto informaci ale dodnes neumím interpretovat. Narodil se zdrav.)

Protože šlo o velké, silné dítě, ke zlepšení došlo chladem, ke zhoršení teplem, sekret byl podoben Grafitu, byl podán Grafites. Krátké zlepšení vystřídáno zhoršením. Po nízkých potencích Apisu následovalo několika-denní zlepšení. Pak se objevily smradlavé průjmy po mléku (s krmením zde byly problémy od začátku, matka nekojila), dítě bylo stále rozžhavenější, chlad (svlečení, chladné počasí) zlepšoval, matce se zdálo, že voda někdy

zhoršuje, proto podán Sulphur. Stav zlepšen na několik dnů. Mezitím rodina zcela rozvrácena, chlapec svěděním nespál, byli s ním stále vzhůru, současně zkoušeny všechny možné způsoby lokální léčby.

V této době byla situace neúnosná i pro mne. Bylo nutno něco udělat. Všechna setkání s matkou byla zvláštní. Vždy seděla, lamentovala, hodně vzdychala, byla velmi unavená, hlavní, co ke mně vysílala, bylo “pomozte, proboha, jsem tak nevyspalá, už to dlouho nevydržíme, chudák, podívejte na něj” atd. Málokdy mluvila k věci. Teprve když na čtvrté sezení přišel otec, popsal chování dítěte velmi přesným způsobem; chlapec nechce být sám, jak je sám, křičí, musí u něho někdo být. I v noci. Dokáže spát, jen když mu položí ruku na tělo, když ho drží, když se ho dotýkají, ačkoliv tolik nechce na kůži nic teplého!! Jakmile z něj ruku sundají, probudí se. Protože jde o usměvavé, společenské dítě, což je vidět i mezi atakami svědění; protože se asi bojí samoty a tolik stojí o intenzivní kontakt, dostal Phosphor LM VI, několik dnů po něm poprvé klidně spal, pak dostal 60 X, stav zlepšen na dva týdny, poslední dávku 200 X dostal ve věku pěti měsíců, v červenci 98. Od té doby je bez léčby. U tohoto chlapečka bych zdůraznil tři věci. Při vysvětlení jeho stavu mi nepomohl popis těhotenství, ačkoliv jsem si to přál nebo jsem to očekával. Podání léku, který případ vyřešil, stálo na vyslovené interpretaci chování dítěte (...možná se bál také tmy). Abych vůbec dostal šanci mít co interpretovat, musel přijít otec dítěte a srozumitelně popsat jeho chování.

Okénko klasik

Dr. Constantine Hering (1800–1880)

Přeložila Mgr. Lenka Ničková

Převzato z Homéopathe International

Constantine Hering, lékař a “otec” americké homeopatie, se narodil 1. ledna roku 1800 ve městě Oschatz v Sasku. Vyrostl v nábožensky založené rodině. V roce 1817 nastoupil na Chirurgickou akademii v Drážďanech, kterou dokončil v roce 1820 a pak studoval medicínu na Univerzitě v Lipsku.

Během svého pobytu v Lipsku jako student asistoval u Dr. Robbiho, který byl odpůrcem homeopatie. Robbi tenkrát dostal nabídku, aby napsal knihu proti homeopatickému “kacířství”, ale odkázal nakladatele na Herin-

ga, protože neměl čas. Hering se nadšeně vrhl do práce, prostudoval Hahnemannovy publikace, opakoval provingy a podnikl ještě další praktické pokusy jako součást svého výzkumu. V té době se Hering zranil a rána se podebrala. Doporučili mu, aby si dal amputovat ruku, on ale vyhledal homeopatické léčení a uzdravil se. Na základě vlastních zkušeností Hering změnil názor. Místo aby vydal negativní svědectví, odmítl knihu napsat a po svém odchodu z univerzity se stal jedním z nejlivnějších propagátorů homeopatie všech dob. Hering promoval na Lipské univerzitě v roce 1826. Ve své doktorské práci, která nesla název "O medicíně budoucnosti", se Hering prohlásil za homeopata.

V letech 1827-33 vyslal saský král Heringa do Paramariba v Surinamu, aby tam pro svou zemi prováděl zoologický a botanický výzkum. Nedlouho potom se král pokusil zabránit Heringovi v publikování jeho četných homeopatických výzkumů. Hering rezignoval na svoje místo a stal se osobním lékařem guvernéra hlavního města Surinamu, Paramariba. Začal se soustředit na hledání nových homeopatických léků, jejichž vzorky a popisy posílal lodí Hahnemannovi do Paříže a svému příteli a nakladateli Stapfovi do Německa.

Náhodou se stal prvním proverem léku Lachesis, když prováděl trituraci jedu hada křovináče ve své domácí laboratoři v Paramaribu. Pokoušel se najít lepší náhradu za očkování proti kravským neštovicím, které v Británii vyvíjel Jenner a o němž se Hering domníval, že je velmi nebezpečné a z homeopatického hlediska těžkopádné. Jeho zájem o hadí léky a zkušenosti s nimi jej vedly k předpokladu, že sliny vzteklého psa nebo drcené sušené strupy z neštovic či jakékoliv jiné produkty choroby, viry nebo jedy mohou být připraveny novým, hahnemannovským způsobem a poskytnout neselhávající metodu léčby. Tímto způsobem se Hering bezděky stal prvním izopatem (stejně jako si později nechtěně způsobil paralýzu pravé strany neustálým dalším testováním vyšších a vyšších ředění Lachesis). Hering zůstal v Paramaribu šest let a potom emigroval do Ameriky a v roce 1833 se usadil ve Filadelfii.

V roce 1848 založil Pensylvánskou Hahnemannovu lékařskou fakultu, která je dodnes považována za jednu z největších homeopatických učebních institucí na světě (vedle Kentovy Postgraduální školy) a vymyslel Domácí homeopatickou výbavu. Na fakultě Hering a jeho žáci léčili přes 50 000 pacientů ročně a vyškolili 3 500 homeopatů.

Rok před svou smrtí, v roce 1879, Hering začal pořádat rozsáhlé poznámky do své dodnes populární a neobyčejně rozsáhlé desetisvazkové

knihy *The Guiding Symptoms of Our Materia Medica*. Jeho studenti ji dokončili a posmrtně vydali v roce 1881.

Zemřel náhle jednoho večera po návratu od pacienta, 23. června 1880, tedy ve věku osmdesáti let.

Constantine Hering je všeobecně znám jako “otec americké homeopatie”. Jeho zákony léčby jsou stále hlavním vodítkem při sledování vývoje případu. Byl například první, kdo léčebně použil nitroglycerin (Glonoine), což je o 30 let dříve, než se začal používat v klasické medicíně, objevil mnoho dalších léků. Uskutečnil množství provingů. Motto, které celý životrazil, zní: “Síla jemnosti je nesmírná.”

MUDr. Erastus Eli Case

(1847 – 1918)

Byl promován na Homeopatické lékařské fakultě v New Yorku v roce 1874, funkci presidenta IHA vykonával v letech 1901-2. Praktikoval v Hartfordu v Connecticutu.

Ukázky jeho případů:

Pruritis pudenti

Štíhlá, vysoká, světlavá žena, 30 let. Pruritis v pubickém ochlupení několik let, jinak nikdy neměla potíže s pokožkou. Svědění, zhoršené koupáním, po menstruaci. Pálení a bolesti po škrábání. Tupá bolest v čele odpoledne. Malé pálivé místo na temeni. Hlodavá nevolnost v žaludku v 11 hodin, zlepšena jídlem.

30. října 1900: Sulphur cm Fincke, jeden prášek.

28. prosince. Zlepšena kromě posledních dvou týdnů.

Sulphur cm Fincke, na jazyk.

1. února 1901. Svědění zlepšeno. Poslední menstruace s koaguly, s bolestmi podobnými porodním (starý symptom).

Saccharum lactis

15. března. Soustavné zlepšování. V poslední době ji budí ze spánku prudká bolest žaludku (starý symptom). Poslední menstruace normální, bez bolestí.

Saccharum lactis.

23. dubna. Svědění je téměř pryč, jen občas ho cítí.

Saccharum lactis.

1. června. Bez svědění. Tak dobře jí nebylo už mnoho let.

Konvulze

Osmiletá holčička, silně skrofulózní, 20. ledna onemocněla spálou. Průběh byl docela dobrý, profesionální pomoc už nebyla potřebná. Tři dny měla lehké otoky kolem očí, ale rodině se zdálo, že se jí daří dobře. Spala klidně, před dvěma hodinami však vzbudila matku, když upadla do křečí, ve kterých je do této chvíle.

Levá ruka je v neustálém pohybu. Oči jsou stočeny v sloup nebo do stran, zornice silně rozšířené. Čelo je výrazně svráštělé a konvulzivně cuká.

1. února 1893, 6:20 hod.: Helleborus niger cm Fincke, jeden prášek.

Za pět minut se křeče zmenšily a dívka se průběžně zlepšovala pod vlivem jediné dávky léku. Za tři čtvrtě hodiny byla zcela při vědomí a konvulze se už nevrátily.

Kasuistiky

Případ Natrum Muriaticum

MUDr. K. Veselá, Praha

Na jaře za mnou přišla jednatřicetiletá pacientka. Jejím hlavním trápícím byly periodicky se opakující deprese, kterými trpěla od osmnácti let.

V době, kdy mne navštívila, byla sice psychicky i fyzicky vyčerpaná, říkala, že je na pokraji zhroucení, ale emocionálně byla spíše ve stádiu euforie. Deprese, kterými trpěla, začaly v létě při pobytu u moře, těsně po maturitě a přijímacích zkouškách na VŠ, hlubší příčinou však bylo opakované zklamání v citové rovině a hluboké trauma z dětství (v 8 letech ztratila matku).

Deprese se projevovaly tichým smutkem, pacientka se schovávala před lidmi doma a nekomunikovala. Nemohla se na nic soustředit, zejména ne na duševní činnost, neustále trpěla výčitkami svědomí a sebeobviňováním. K tomu se přidala úporná nespavost, pacientka se probouzela ve dvě nebo ve tři hodiny ráno a už neusnula. Nakonec ji začaly pronásledovat sebevra-

žedné myšlenky, ale tvrdila, že by si život nikdy sama nevezala, protože má silný pocit odpovědnosti ke svým blízkým. Ze začátku se snažila své potíže před okolím skrývat, pokud to šlo, pak byla léčena klasickými antidepresivy, která poněkud zmírnila akutní potíže, ale nijak nezkrátila období trvání depresí ani neovlivnila frekvenci jejich výskytu. Jednotlivé deprese trvaly dva až šest měsíců a opakovaly se jednou za jeden až dva roky. Nejčastěji propukaly na jaře nebo v létě a předcházelo jim vždycky emocionální trauma – citové zklamání, například rozchod s partnerem, konec přátelství s kamarádkou ap. Co se týče denního rytmu, nejhůř se pacientka cítila ráno a dopoledne, po obědě se trochu zlepšila a nejlépe se cítila večer, kdy “byl celý den za ní”. V době depresí bývala nejčastěji doma o samotě, útěcha rodičů ji silně zhoršovala – až do výbuchů pláče a hysterie. Říkala, že v těchto obdobích zcela ztrácela smysl života a žít pro ni bylo utrpení.

Kromě depresí měla jen málo zdravotních problémů. V dětství měla opakované rýmy, ekzém v obličeji, později mírný ekzém na rukou a v loketních jamkách, kterým trpí dodneška, ale nijak ho neléčila. Fyzicky nijak vážněji nestonala, první antibiotika měla až po druhém porodu, kdy poprvé v životě dostala angínu a začala trpět záněty nosních dutin. Občas trpěla nejasnými bolestmi v podbřišku, měla nepravidelnou menstruaci a dlouho nemohla otěhotnět. Měsíc před homeopatickým vyšetřením měla týden křečovitě bolesti břicha s nevolností a nucením na zvracení, při gynekologickém vyšetření byla zjištěna prasklá ovariální cysta vlevo.

Co se týče generálií – špatně snáší horko, slunce, přetopenou místnost, dusno v dopravních prostředcích. U moře měla problémy i v dětství – opakovaně zvracela, při jiném pobytu dostala rýmu. Na sluníčku vydrží, jen když se může koupat – chladná koupel ji zlepšuje. Zima jí příliš nevadí, i když mívá zmrzlé ruce. V místnosti má nejraději 22-23 stupňů, hodně větrá. Zlepšuje se procházkou na čerstvém vzduchu, zejména v přírodě.

Má raději slaná než sladká jídla, i když solí spíš málo, ale má neodolatelnou chuť na slané brambůrky a tyčinky. Když sní více sladkého, má potřebu přebít to slaným. Nikdy by nejedla šubánky, kynuté knedlíky, žemlovku, buchtičky se šodó, hrachovou kaši a segedínský guláš. Má odpor k tukům, zvláště k tučnému vepřovému, chleba jí, jen když je čerstvý a dobrý. Má zvláštní chuť na syrové těsto a zmrzlou zeleninu a ovoce. Je žíznivá, pije velké množství tekutin, ledových, vlažných i hodně teplých. Kávu a čaj pije hořké, k sladkým má odpor. Od porodu je jí špatně po česneku a cibuli, třebaže je má ráda.

Povahově se charakterizovala jako introvert, svěřila se jen těm, kterým absolutně důvěřuje – kdyby zklamali její důvěru, tak se z toho zhroutí. Je ráda v rodině nebo ve společnosti starých přátel, nerada chodí na večírky. Úplná samota jí nevadí, ale vadila jí osamělost, kterou prožívala v depresivních obdobích. Uspokojí ji jen taková profese, ve které může pomáhat lidem.

Má strach ze tmy, z bouřky, závratě z výšky, v dětství měla strach z výtahu. Jako dítě byla náměsíčná. Je přecitlivělá k hluku, nesnese tikání budíku v ložnici. Má sklon disimulovat potíže. Velmi ráda se koupe, při plavání i sprchování relaxuje. Má ráda ve všem harmonii, za nejdůležitější považuje harmonii v mezilidských vztazích.

V dubnu 1996 podána dávka Nat. m. 200 CH. Po léku pacientka popisovala nebývalý příliv energie, psychicky se cítila velmi dobře – tak jako nikdy v životě. Během následujících tří měsíců postupně prodělala několik reverzních symptomů – nejprve ovariální cystu, tentokrát vpravo a v mnohem mírnější podobě (dvoudenní bolest břicha), pak angínu s dvoudenním průběhem, poté měla čtrnáct dní trvající hnisavou rýmu, která se horšila v horku, po ochlazení zmizela. Po šesti měsících léčby se začala cítit psychicky hůř, postupně upadala zpátky do deprese, která se velmi zhoršila v lednu 1997.

Usoudila jsem, že vzhledem k dosavadnímu průběhu léčby (reverzní symptomy na úrovni fyzického těla a současné půlroční celkové zlepšení) je lék vybrán přesně, ale k hloubkovému působení na mentální a emocionální úrovni je nutné užít vysokou potenci, a proto jsem podala dávku Nat. m. 10 M. Už v době rozpouštění léku v ústech pacientka pocítila okamžitou úlevu psychických obtíží, přestala plakat a začala se usmívat. Zmizela úzkost a psychická tenze. Po týdnu zlepšení se však začaly reverzně vracet staré depresivní stavy, které byly sice mírnější a “jiné” než dřív, ale přesto pacientkou pocíťované velmi nepříjemně. Hodně plakala – což byl rozdíl proti dřívějšímu, kdy trpěla smutkem a plakat nemohla, občas propadla hysterickým výlevům. Přitom však dobře spala – opět rozdíl proti dřívějším depresím – a ani jednou neměla myšlenky na sebevraždu. Tyto stavy trvaly čtyři měsíce a pak náhle odezněly, pacientka otěhotněla a cítila se velmi šťastná. Celé těhotenství proběhlo bez problémů, všichni jí říkali, že “září”, porod byl mnohem lehčí než předchozí dva.

Po porodu se cítila přecitlivělá, měla málo mléka, měla velké rodinné starosti a tvrdila, že potřebuje další dávku léku. Její prosbě jsem podlehla a podala další dávku Nat. m. 10 M. To byla zřejmě chyba, asi jsem měla vyčkat do konce šestinedělí, kdy by přecitlivělost nejspíš sama zmizela,

protože po počáteční úlevě pacientka i pod vlivem velké rodinné zátěže upadla zpátky do deprese, která se vlekla šest měsíců a jen postupně se zlepšovala. Přesto byla méně intenzivní než dřív a hodně souvisela s vnějšími stresujícími vlivy – konflikty v rodině.

Po šesti měsících se pacientka začala postupně zlepšovat, pak náhle opět pocítila příval energie, který trvá do dneška, a deprese zcela zmizela. V současné době je pacientka psychicky zcela vyrovnaná, sama říká, že ani větší stres ji příliš nerozhází. Opět “září”, je velmi optimistická a ti, kdo ji znají dlouho dobu, říkají, že se neuvěřitelně změnila. Za celou dobu léčby nepozřela jedinou tabletu klasického léku a se všemi psychickými a fyzickými potížemi se dokázala vyrovnat za pomoci manžela a přátel.

Z homeopatického hlediska je zajímavé, že v současné době se stresy odrážejí na rovině fyzického těla – pod vlivem větší zátěže prodělala opět angínu s dvoudenním průběhem, čtyřdenní bolesti břicha podobné jako při ovariální cystě a naposledy čtyřdenní silné bolesti žaludku typu žaludečního vředu (bolesti do dvaceti minut po každém jídle), což byl zcela nový symptom, který nikdy neměla. Vysvětluji si to tak, že patologie se přesunula z hlubší – psychické a emocionální úrovně do úrovně fyzického těla, což přesně odpovídá zákonům homeopatické léčby, a že pacientka je na cestě k trvalému uzdravení.

Případ Helleborus

Ing. Petr Mojžíš, Plzeň

Pacientka Eva P., nar. 1944

Anamnéza: Při sezení otékají nohy dole, zejména kotníky. Trpí na ekzémy, zejména na dolních končetinách. Červené puchýřky, uvnitř vodnaté, prasknou a udělá se stroupek. Někdy i na obličeji. Ekzém zhoršen v zimě, v létě zlepšen. Velmi se zlepšil pohybem u moře. Otoky nohou svědí a nutí ke škrábání (léčí Triamcinolonem). Slunce miluje. Ráda se opaluje. Je otužilá, stačí méně oblečení i v zimě. Velmi vadí nevětraná místnost, i v zimě stále otevřené okno. Spí jen lehce přikrytá. Nerada chodí k lékaři. Vadí jí umělé látky, velké vedro.

Ráda studené nápoje i z lednice, nejlépe bublinkové. Pije po doušcích. Miluje sladké. Nerada maso a uzeniny. Ráda činnost, ruční práce, i při TV plete. Ráda horory.

Je samotářská, od dětství. Ničeho se nebojí, i po půlnoci jde sama přes celé město. Ráda chodí pěšky. Nemá pocit osamělosti. Málokdy se zlobí, je přizpůsobivá. Dosti pořádkumilovná.

Trpí trémou, potí se na obličej, hlavě, rukou. Unavená bývá brzy po ránu. Nejlépe se cítí večer – je fit dlouho do noci (i do 01, 02 hod.). Spí ráda na břiše, nikdy na zádech. Spí alespoň 8 hod. (do 10-11 hod.) Nevolnost zlepšit klid. Pláče jen výjimečně. Má ráda tanec.

Připadá si trochu podivná. Nedokáže navazovat kontakt s lidmi. Na mě působí dojmem “zpomaleného filmu” – pohyb i řeč jsou jako utlumené. Pomalu odpovídá na otázky, jeví se až apatická.

Repertorizace:

Mysl – společnost, odpor k, zlepš. o samotě

Mysl – pomalost

Mysl – řeč pomalá

Mysl – odpovídá pomalu

Gen. – vzduch čerstvý, touha po

Gen. – zima, v

Podán Helleborus niger, 5C, 3krát denně do reakce, dne 3. 1. 1998

Kontrola 29. 3. 98 (zápis pacientky): Dne 3. a 4. 1. 98 jsem vzala postupně 6 globulek Hell. 5C. Příští den, 5. 1., nastala silná reakce – otoky obou nohou hlavně v okolí bérků a kotníků, později silně svědivý, rudý ekzém. Otoky se stále zvětšovaly, došlo k popraskání a mokvání pokožky. Přesně po třech týdnech, tj. 26. 1. otoky rychle ustaly a pokožka se začala hojit. Postupně se ekzém na krátkou dobu objevil ještě na jiných místech – na krku, hrudi, předloktí a v podpaží. Ale tentokrát už ne tak silný a pomalu se ztrácí.

Kontrola 1. 6. 98: Stav velmi zlepšen. Zcela zmizely kožní projevy na rukou, zmizely otoky na nohou, kde zůstaly jen drobné flíčky.

Velmi zlepšena psychicky, její dříve pomalá řeč a pohyb je už zcela normální.

Homeopatická literatura

Novinky:

Prosíme, abyste objednávali včas s předstihem, výše nákladu odborných publikací se řídí počtem objednávek. Objednávka až po vyjítí může někdy prodloužit čekací dobu až do dalšího dotisku.

Dr. Rajan Sankaran: DUŠE HOMEOPATICKÝCH LÉKŮ

Materia medica předního světového homeopata. Nejnovější dílo založené na popisu esencí léků. Léky jsou podány především z hlediska charakteristických symptomů mysli, tvořících jádro -esenci případu. Souvisí se známou autorovou metodou předepisování podle základních symptomů mysli pacienta. U každého léku připojeny též krátké popisy případů. 450 str. Cena 590 Kč. Vyjde na jaře 2000.

Rima Handleyová: HOMEOPATICKÝ PŘÍBĚH LÁSKY

Kniha o životě a práci Samuela Hahnemanna se zvláštním zaměřením na jeho poslední léta, která prožil na vrcholu slávy se svou mladou manželkou (a homeopatickou léčitelkou) Melanií v Paříži. Kniha má silný odborný akcent, neboť detailně popisuje, jak Hahnemann se svou chotí léčili, často slavné osobnosti, je zde řada podrobných popisů jednotlivých případů. Je to především knížka o homeopatii. Napsala ji zakladatelka homeopatické college v Newcastle. Knížka byla již přeložena do mnoha jazyků a dočkala se mezinárodního uznání. Vyjde v květnu 99. Cca 220 str., cca 159 Kč.

Připravujeme dotisky:

(vyjde po shromáždění dostatečného počtu objednávek):

Dr. H. C. Allen: KLÍČOVÉ SYMPTOMY HOMEOPATICKÉ MATERIE MEDIKY

Tato světově známá Materie medica uvádí u každého léku ty nejcharakterističtější symptomy, které jej bezpečně odlišují od ostatních a vedou v praxi nejbezpečněji ke správnému předepsání. Nový pohled na homeopatické léky. Pevná vazba – koženka. 510 str. V tomtéž svazku připojeno: **G.Miller: Vztahy homeopatických léků.** Ke každému léku uvedeny léky doplňkové, antidotující, dobře následující, nepřátelské. Cena 550 Kč. Vyjde na podzim 99.

Dr. Tinus Smits: MATERIA MEDICA PRO HOMEOPATICKOU PRAXI

Dílo současného holandského lékaře určené pro kontakt s pacientem. Nejnovější poznatky o lécích. Čerpá ze všech existujících moderních zdrojů vč. Shankarana, Sherra, Víthoukase, Morrisona, Coulterové, Phataka..., stejně jako z klasických materií medik, především z Clarka. A hlavně z vlastní bohaté praxe. Symptomy členěny též podle věkových kategorií. 450 str. Pevná vazba. Cena 590 Kč.

K dodání ihned:

Dr. Robin Murphy: SYNTETICKÉ HOMEOPATICKÉ REPERTORIUM

V porovnání s Kentovým Repertoriem obsahuje navíc 39 000 rubrik a přes 200 000 přídavků v lécích. Moderní terminologie. Nové léky Hydrog., Choco. atd. Jako své zdroje používá m.j. i známá současná syntetická repertoria, např. Complete Repertory, McRepertory, Barthelovo a Klunkerovo Synth. rep., Kunzilho Kents Repertory Generale, Víthoukasovy Additions to Kents Repertory a pod., celkem 55 i nejnovějších pramenů. Dává možnost hledání léku i podle současných názvů nemocí (v rozsáhlé kapitole Choroby). 1640 str. v jednom svazku. Pevná vazba. Cena knihy 2400 Kč. Podle zaručené svědecké zprávy je nejoblíbenějším repertoriem např. Dr. Dwyie Chabry – manželky Dr. Sankarana.

W. a O. Boerickeovi: HOMEOPATICKÁ MATERIA MEDICA S REPERTORIEM

Jedna z nejpoužívanějších Materií medik ve světové homeopatické praxi. **Pro rychlou orientaci v klinické praxi.** Charakteristické příznaky cca osmi set léků. Připojeno repertorium. 1000 stran, cca 1100,- Kč. Pevná koženková vazba.

Miranda Castro: KOMPLETNÍ PŘÍRUČKA PRO HOMEOPATICKOU LÉČBU

Obsáhlá knížka současné anglické autorky, vhodná zejména pro použití v akutních případech a při homeopatické první pomoci. Zkušený homeopat v ní najde mnohé informace o lécích, které ani velmi rozsáhlé materie mediky neobsahují. Navíc ve stručné, kondenzované a přehledné podobě. Obrazy homeopatických rostlin. Repertorium. Repertorizační karty. Přesný popis metody praktické léčby i s ukázkami případů. 400 str., cena 390 Kč.

J. T. Kent: HOMEOPATICKÁ MATERIA MEDICA

Podrobná Materia medica. Základní studijní materiál. 3. vydání . 962 str. , pevná vazba, koženka. 1100 Kč.

Georges Vithoulkas: HOMEOPATICKÁ VĚDA

Základ moderního předepisování. Věhlasné dílo nejznámějšího homeopata současnosti. Správné vyšetření, analýza, vedení případu, komplikované případy, metoda v teorii a praxi. 300 str., pevná vazba. Cena 390 Kč.

J. T. Kent: REPERTORIUM

Tabulkový seznam symptomů a léků tyto symptomy postihujících. Nejrozsáhlejší diagnostická pomůcka ve světové homeopatické praxi. Upravené 2. vydání v němž došlo k opravě původního českého překladu. Nové přesné odkazy. Nová sazba. Pevná koženková vazba. 1300 str., 1490 Kč.

Pulford: KLÍČ K HOMEOPATICKÉ MATERII MEDICE

2. opravené vydání. Materie medika amerického lékaře pro pokročilejší homeopaty. Určena pro holistické klasické předepisování. Obsahuje podrobný popis více než padesáti hlavních léků, které však tvoří v obvyklé klasické praxi více než 90% všech podávaných léků. Má zvláštní a velmi přehledný systém, usnadňující vyhledání přesného similia. Nejdříve u každého léku uvádí rubriku Identifikace s typickými klíčovými symptomy pro tento lék. Pevná vazba, koženka. 344 str. 450,- Kč.

MUDr. Vladimír Petroci: STUDÁNKY – OBRAZY DĚTSKÝCH KONSTITUČNÍCH TYPŮ

Homeopatická materia medica současného autora se zaměřením na charakteristické rysy dětského věku. Hluboký a detailní pohled. Původní práce je významnou pomůckou při léčbě dětí. 140 str. Cena 159,- Kč.

Program KENT pro Windows

Murphyho Syntetické repertorium jako doplněk programu již letos!

Kent se stále vyvíjí a rozšiřuje naše možnosti. Je skvěle ovladatelný pro ty, kterým počítač k srdci příliš nepřilíhne a dává mnoho netušených možností každému, kdo již propadl jeho kouzlu, především však vašim pacientům.

K DISPOZICI 3 MODULY: **Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickeovu Materii mediku. Cena 12000,- Kč; **Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky. Cena 5000,- Kč. Nový modul **Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní verze, ale s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena 7000,- Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu. K dispozici bude na podzim. Přichystána jsou i další zlepšení a rozšíření funkcí programu.

alternativa
alternativa
alternativa

Objednávky a informace (písemně i telefonicky):

Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: 02/57922302-9, linka 205, fax.: 02/579 223 31

e-mail: alternativa@ecn.cz, WWW: <http://www.ecn.cz/alternativa>

Veškeré tituly obdržíte na dobírku buď ihned, nebo po dotisku publikace.